

Květiny v životě nedával, za zdařilou masáž srdce udělal výjimku a dojal zdravotní sestru českolipské nemocnice

03. 04. 2015 15:33

Celé týdny po lednovém infarktu a následné léčbě myslel Vladimír Příkryl ze Stráže pod Ralskem na poděkování neznámé zdravotní sestře z českolipské nemocnice. Bez její pohotovosti a šikovnosti by již nebyl mezi živými.

„Zastavilo se mi srdce a neznámá sestřička na příjmu mne “resistovala”. Chtěl bych této sestřičce poděkovat a předat kytičku. Nevím jak zjistit jméno a jaké má směny. Chtěl bych jí poděkovat v zaměstnání, před ostatními zaměstnanci. Domnívám se, že tento její čin zasluhuje zveřejnění a vyzdvížení její příkladné a rychlé reakce, před pracovním kolektivem,“ napsal Vladimír Příkryl do nemocnice.

Sestřičkou, co mu 23. ledna zachránila život byla Bc. Martina Kronavetová, DiS., denní službu měla v pátek 3. dubna a pan Vladimír Příkryl opravdu ze Stráže přijel poděkovat. S širokým úsměvem, květinami a dárkem. Podle něj, neskonalel vděk za záchranu života vyjadřuje i skutečnost, že dnes jde asi o druhou kytici, co ve svém životě někomu dal.

Osudným dnem se mu letos málem stal 23. leden. Oslavy svých šedesátin, které se mu blíží, by se – nebýt českolipské sestřičky Martiny Kronavetové, vůbec nedočkal.

„Od rána už mně nebylo dobře, zavolal jsem sanitku, která mě přivezla na příjem do českolipské nemocnice,“ popisuje Příkryl. Srdce mu na necelé dvě minuty přestalo pracovat.

„Nic jsem necítil a najednou viděl jen bílé světlo. Pak už si nic nepamatuji, ani cestu helikoptérou na liberecké kardiocentrum. Prodělal jsem infarkt, který vyvolal srdeční arytmií.“

I přesto, že v té době bylo oddělení urgentního příjmu zcela zaplněno pacienty a personál nevěděl kudykam. Vladimíra Příkryla, který náhle upadl do bezvědomí si ihned povšimla jedna z pracujících sester, Martina Kronavetová. A bez váhání k němu přiskočila a zahájila resuscitaci, nepřímou srdeční masáž.

Kdyby ho zákeřná zdravotní obtíž potkala například na ulici, tak to pro něj s největší pravděpodobností nemuselo dobře dopadnout, potvrzují zásluhu dojaté sestřičky její kolegyně. Nepochybují o ní i lékaři, kteří o pana Přikryla po infarktu pečovali.

„Jsem velice dojatá, protože s tak milým poděkováním jsem se za dvanáct let práce na urgentním příjmu nesešla,“ přiznala zdravotní sestra Martina Kronavetrová.